

## P A R E S                    I                    M E S T R E S

---

Si hi ha un temps molt important a la vida és aquest el que es dedica a la formació dels nens i joves, a l'educació.

Educar és guiar, dirigir, cuidar. Guiar sense que el guiat pugui creure mai que és una impossició el guiatje. Dirigir cap a una direcció que s'ha d'intentar que el guiat la desitja ja. Cuidar a fi que l'ós ni ningú pugui reduir al no res l'esforç que empen i que ha de servir a l'educat.

De l'esforç dedicat a l'educació en depèn el resultat.

Mirem, però, a qui interessa l'educació.

En primer lloc als pares que en són els més directament interessats i a qui està encomanada la primera part, durant els anys primers de l'infantesa.

En segon lloc als mestres que són continuadors de l'obra dels pares, per llei natural quan els pares no estan prou capacitats o per comoditat quan estant-ne capacitats els és més fàcil encomanar-ho als mestres.

I en un lloc que les més de les vegades és considerat secundari, però que resulta sempre primeríssim per les conseqüències que poden deduir-s en sempre, a la Societat.

Prescindim de la capacitat d'uns i altres i anem a fixar la nostra atenció en els que considerem interessats en primer i segon lloc: pares i mestres.

Per raó natural els pares han d'ésser els primers educadors. Ells són els qui reben primer el que acaba de néixer. I d'ells enindrà les primeres impressions que quedaran a la memòria de l'infantó (amb més o menys rollon) sempre. Quan menys hi pensi sortiran els records de quan era petit, encara que ja semblés que estaven borrats.

I quan dels pares passi l'infant al mestre sobre les impressions rebudes dels pares conensarà a rebre les dels mestres.

Convé, doncs, que unes i altres impressions no siguin contradictòries perquè si ho fossin no hi hauria obra positiva en la educació, no en quedaria res.

Convé que pares i mestres s'ajudin, es complementin. Convé que l'infant (nena o nen) vegi que no hi ha contradicció entre la influència de la família i la de l'escola.

Es de mal't dir quina influència en sortiria vencedora de la lluita. Però és que no n'hi ha d'haver de vencedors i vençuts. Adues han de formar l'individu. Per a això hi ha necessitat d'un contacte permanent entre pares i mestres. Si l'infant passa